17/03/2020

Ο Άγιος Εφραίμ Κατουνακιώτης για τη σωματική ασθένεια

/ Ορθόδοξες Προβολές

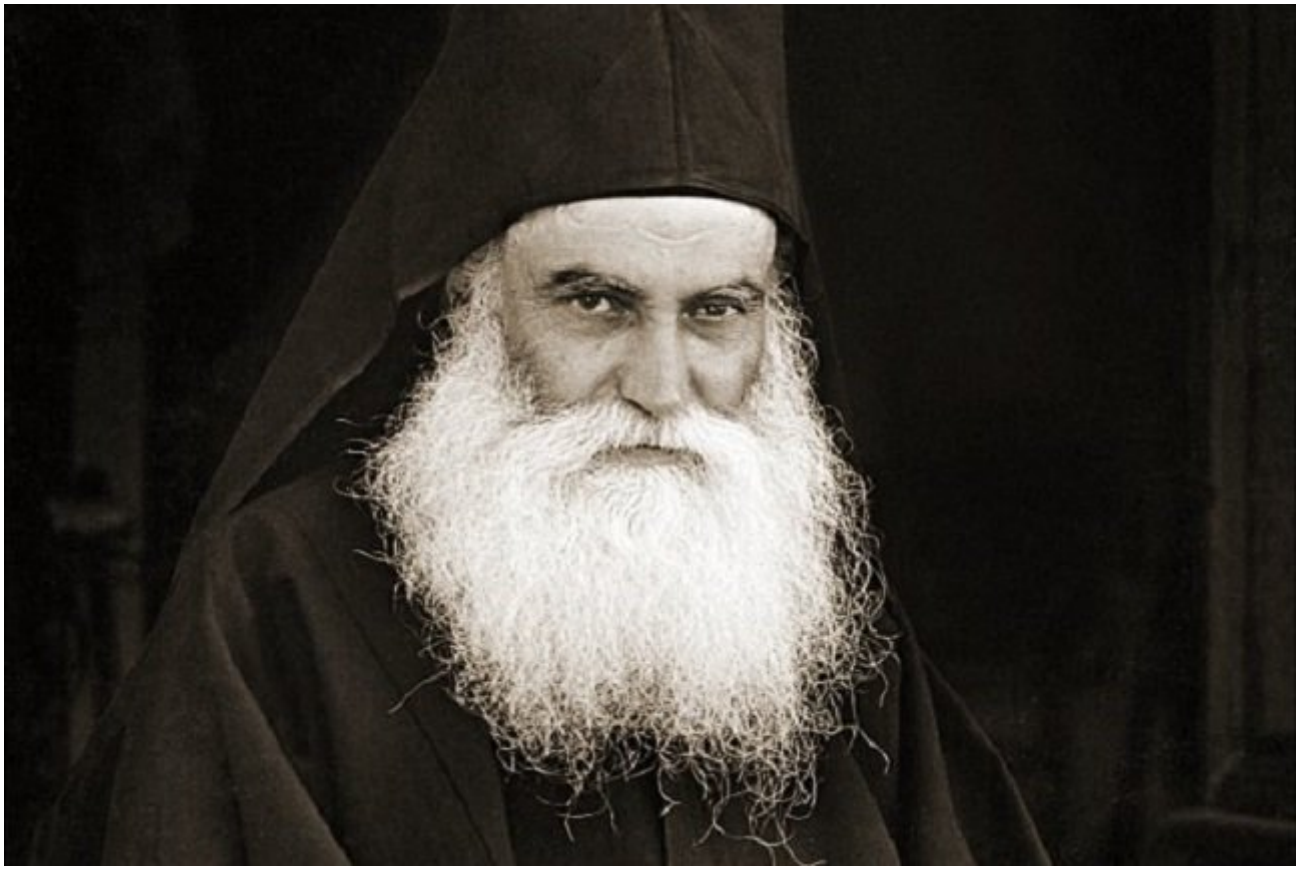

Ἄχ, τί νὰ σᾶς πῶ τώρα. Νὰ σᾶς πῶ καὶ αὐτό, καίτοι αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπόρρητο τῆς ζωῆς μου, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀγάπη σας, νὰ ποῦμε, γιατὶ κι ἐσεῖς ἀνηψάκιά μου εἴσαστε, θὰ σᾶς τὸ πῶ.

Τὸ ἔκζεμα τὸ ὁποῖο ἔχω, αὐτὴν τὴν πληγὴ ποὺ ἔχω στὸ ποδάρι, τό ᾽χω ἀπὸ δεκαπέντε χρονῶν. Δοκίμασα διάφορα φάρμακα, τίποτε. Τώρα ποὺ πέρασε ἡ ἡλικία, τότες περισσότερο ἐπιδεινώθη τὸ πράγμα. Καθήμενος στὸ κρεβάτι, τὸ ὀνομάζω τὸ “κρεβάτι τοῦ πόνου” ἐγώ. Διότι νὰ καθίσω ὅπως καθόσαστε ἐσεῖς, δὲν μπορῶ. Θὰ καθίσω λίγο, δὲν μπορῶ, κατεβαίνουν τὰ αἵματα καὶ πονάει περισσότερο ἡ πληγή, ἐνῶ ἔτσι, τρόπον τινά, ἂν βάλεις κι ἕνα μαξιλάρι καὶ σηκώσεις λιγάκι τὸ ποδάρι πιὸ ψηλά, κατεβαίνουν κάτω τὰ αἵματα καὶ ἐλαφρώνεται ὁ πόνος. Ἔ, τὴ νύχτα προσπαθῶ ἔτσι νὰ ἐλαφρώσω τὸν πόνο.

Ἀλλὰ καθήμενος ἐδῶ μοῦ δημιουργήθηκε καὶ κύστη κόκκυγος. Ὅταν τὸ σκέπτεσθε αὐτό, εἶναι τὸ πλέον φρικωδέστερο, νὰ ποῦμε. Διότι εἶναι... πολὺ πόνο! Πῶς νὰ

καθίσεις, βρὲ παιδί μου; Πῶς νὰ καθίσεις; Στὸ κρεβάτι κάθεσαι, Θὰ καθίσεις λίγο ἔτσι, θὰ καθίσεις λιγάκι δεξιά, λιγάκι ἀριστερά. Ὑπομονή· γυρίζεις δεξιά. Δεξιὰ ὁ γλουτὸς ἐκεῖ σὲ πονάει, μετὰ ἀπὸ μισὴ ὥρα σὲ πονάει, σὲ τσούζει, σὲ προειδοποιεῖ ὅτι θ᾽ ἀνοίξει πληγή. Γυρίζεις ἀριστερά. Πάλι μισὴ ὥρα ποὺ κάθεσαι ἀριστερά, πάλι σὲ τσούζει, σὲ πονάει, σὲ εἰδοποιεῖ ὅτι θ᾽ ἀνοίξει πληγή. Μὰ ἐδῶ θ᾽ ἀνοίξει πληγή, δεξιὰ θ᾽ ἀνοίξει πληγή, ἀριστερὰ θ᾽ ἀνοίξει πληγή, ἔτσι ἀνάσκελα ποὺ κάθεσαι πάλι πληγῆ προμηνύει· ἔ, τότες ἐγὼ πῶς νὰ καθίσω; Δοκίμασα νὰ καθίσω μπρούμυτα, μὰ μπρούμητα μπορεῖς νὰ καθήσεις;

Ὑπομονή, ὑπομονή, ὑπομονή, ὑπομονή, ἐωσότου μία φορὰ δὲν ἄντεξα κι ἔπεσα σὲ ἀπόγνωση! Μόνο ποὺ τὸ σκέπτεσαι, ἡ ἀπόγνωση εἶναι φρίκη, εἶναι γεύση κολάσεως, γεύση γεένης, νὰ ποῦμε. Σὰν νὰ ἔχω τώρα τοῦτα ἐδῶ, πῶς νὰ περπατήσω, νὰ πηδήξω νὰ βγῶ ἀπ᾽ ἔξω, πῶς νὰ τὸ κάνω νὰ φύγω, πῶς νὰ βγῶ; Μὲ κράτησε ἔξι ἕως ἑφτὰ λεπτά.

Μέσα στὸν πόνο, μέσα στὴν ἀπόγνωση, μέσα στὴν ἀπελπισία ποὺ βρισκόμουνα, στὴ συνοδεία μου δὲν ἔλεγα τίποτες. Μία λεπτὴ φωνὴ ἄκουσα, σὰν αὔρα λεπτή, νὰ ποῦμε, ὅτι: «Ἔτσι σὲ θέλει ὁ Θεός». Μὲ αὐτὸ ἔτσι σὰν νὰ πῆρα μία βαθιὰ ἀναπνοή· ἔ, νἆναι εὐλογημένο, ἀφοῦ μὲ θέλει ὁ Θεός, νά ᾽ναι εὐλογημένο· μὰ δῶσ᾽ μου καὶ ὑπομονή, γιατί δὲν ἀντέχω ἐγὼ τώρα.

Τί νὰ κάνω, νὰ βγῶ ἔξω νὰ κάνω ἐγχείρηση; Ὅλοι σοῦ λένε, ἐγχείρηση νὰ κάνεις, ἐγχείρηση νὰ κάνεις. Πῶς νὰ βγῶ ὅμως; Ἐδῶ θὰ μπῶ στὸ αὐτοκίνητο, θὰ πάω, ἀλλὰ καὶ στὸ αὐτοκίνητο δὲν σὲ τραντάζει; Σηκώνομαι ἀπελπισμένος ἔτσι καὶ πηγαίνω στὸ καντηλάκι τῆς Παναγίας, καὶ τὸ καντηλάκι τῆς Παναγίας κι αὐτὸ θαυματουργὸ εἶναι· πῆρα λίγο βαμβάκι κι ἔρχομαι στὸ δωμάτιο, ἀλοίβω τὸ μέρος ποὺ εἶναι ἡ κύστη κόκκυγος καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς γλουτοὺς τὴν πρώτη μέρα. Τὴ δεύτερη μέρα πάλι, τὴν τρίτη μέρα ἄφαντα γινήκαν ὅλα. Ἐθαυματούργησε ἡ Παναγία! Τώρα κάθομαι ὧρες ὁλόκληρες, δὲν μὲ πονάει οὔτε γλουτὸς οὔτε κύστη κόκκυγος.

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ